

Brussel, 10.9.2013
COM(2013) 622 final

2013/0302 (COD)

Voorstel voor een

RICHTLIJN VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

**tot vaststelling van de technische voorschriften voor binnenschepen en tot intrekking
van Richtlijn 2006/87/EG van het Europees Parlement en de Raad**

TOELICHTING

1. ACHTERGROND VAN HET VOORSTEL

Met Richtlijn 82/714/EEG van de Raad van 4 oktober 1982 tot vaststelling van de technische voorschriften voor binnenschepen¹ zijn geharmoniseerde voorwaarden ingevoerd voor de afgifte van technische certificaten voor binnenschepen in alle lidstaten, met uitzondering evenwel van de Rijnvaart. In de technische voorschriften die in de bijlagen van Richtlijn 82/714/EEG zijn opgenomen, zijn grotendeels de bepalingen van het reglement betreffende scheepvaartinspecties op de Rijn opgenomen, in de door de Centrale Commissie voor de Rijnvaart (CCR) in 1982 goedgekeurde versie.

De voorwaarden en technische voorschriften voor de afgifte van binnenvaartcertificaten uit hoofde van artikel 22 van de herziene Rijnvaartakte zijn sindsdien regelmatig herzien voor de meeste gangbare typen schepen en algemeen wordt erkend dat zij in overeenstemming zijn met de huidige stand van de techniek. Om redenen van concurrentie en veiligheid, en met name om een harmonisatie op Europees niveau te bevorderen, was het wenselijk voor het gehele binnenwatersnet van de EU een kader voor dergelijke technische voorschriften vast te stellen. Derhalve is bij Richtlijn 2006/87/EG², die Richtlijn 82/714/EEG vervangt, bepaald dat EU-binnenvaartcertificaten waarin wordt bevestigd dat alle typen vaartuigen volledig voldoen aan de voornoemde herziene technische voorschriften, geldig zijn op alle binnenwateren van de EU, met inbegrip van de Rijn, en dat certificaten voor de Rijn geldig zijn op alle binnenwateren van de EU.

Overeenkomstig artikel 3 van Richtlijn 2006/87/EG is het verplicht om bij het bevaren van de Rijn (zone R) in het bezit te zijn van:

- een op grond van artikel 22 van de herziene Rijnvaartakte afgegeven certificaat of
- een na 30 december 2008 afgegeven of verlengd communautair binnenvaartcertificaat ten bewijze van de volledige conformiteit van het vaartuig met de technische voorschriften van bijlage II bij Richtlijn 2006/87/EG waarvoor de gelijkwaardigheid met de uit hoofde van bovengenoemde Akte bepaalde technische voorschriften volgens de toepasselijke voorschriften en procedures is vastgesteld, onverminderd de overgangsbepalingen van het hoofdstuk "Overgangs- en slotbepalingen" in bijlage II.

De gelijkwaardigheid van de twee certificaten is echter moeilijk te handhaven. Ze zijn gekoppeld aan twee verschillende rechtskaders, die allebei volgens een andere reeks normen functioneren overeenkomstig de specifieke voorschriften en procedures van het betreffende kader.

In het belang van de veiligheid en om gelijke concurrentievoorwaarden te creëren moet worden gestreefd naar een uniform stelsel van technische normen. Dit zou meer rechtszekerheid bieden en waarborgen dat technische aanpassingen aan de vooruitgang van de techniek binnen een redelijke termijn kunnen worden ingevoerd

¹ PB L 301 van 28.10.1982, blz. 1.

² Richtlijn 2006/87/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2006 tot vaststelling van de technische voorschriften voor binnenschepen en tot intrekking van Richtlijn 82/714/EEG van de Raad, PB L 389 van 30.12.2006, blz. 1-260.

om ervoor te zorgen dat op alle binnenwateren van de Unie hoge veiligheidsnormen worden gehandhaafd en dat de innovatie in de sector niet wordt belemmerd.

Aangezien de twee bovengenoemde rechtsstelsels op basis van eigen voorschriften en procedures functioneren, kan er slechts stapsgewijs vooruitgang worden geboekt op weg naar een uniform geheel van technische normen. Als eerste stap is het belangrijk om de voorschriften betreffende besluitvorming te scheiden van de voorschriften die welke van meer algemene – niet EU-specifieke – procedurele of technische aard zijn. In de huidige versie van de richtlijn zijn deze bepalingen niet goed gescheiden, waardoor het moeilijk is om één technische norm te ontwerpen die kan worden toegepast op beide rechtsstelsels.

Als tweede stap zal het belangrijk zijn om passende structuren op te zetten die de EU en de CCR in staat stellen uniforme gemeenschappelijke technische normen te ontwikkelen en te handhaven. Om die reden moet er een specifieke structuur worden gecreëerd met de deskundigheid die nodig is om technische normen te ontwerpen binnen een context waarin de EU- en CCR-lidstaten en andere belanghebbende internationale organisaties worden gecombineerd. Hiertoe hebben de diensten van de Commissie en het secretariaat-generaal van de CCR op 22 mei 2013 een administratieve regeling ondertekend, waarin is vastgelegd dat beide partijen voornemens zijn om voor dit doel een speciaal comité in te stellen onder de auspiciën van de CCR. Dit comité zal toegankelijk zijn voor deskundigen die EU- en CCR-lidstaten vertegenwoordigen en zal tevens openstaan voor een adequate inbreng van andere belanghebbenden.

Dit comité dient technische normen te ontwikkelen. Zodra dit speciale comité is ingesteld, kan het met de werkzaamheden voor de ontwikkeling van technische normen beginnen. Het huidige voorstel biedt de Commissie de gelegenheid rekening te houden met de door dit speciale comité ontwikkelde technische normen, doordat naar die normen wordt verwezen bij het aanpassen van de in de richtlijn opgenomen technische voorschriften aan de vooruitgang van de techniek of aan de werkzaamheden van internationale organisaties.

Indien de CCR, overeenkomstig de administratieve regeling van 22 mei 2013, op gelijke wijze te werk zou gaan om het Reglement onderzoek schepen op de Rijn aan te passen en het mogelijk maakt om ook in dit reglement naar de normen van dit nieuwe comité sui generis te verwijzen, zullen de administratieve procedures voor de handhaving van de technische normen voor binnenvaartschepen verder worden gestroomlijnd en zal er volledige conformiteit van de normen tussen de rechtsstelsels van de EU en de Rijn worden bereikt.

Voorts zijn er wijzigingen in verband met het feit dat Richtlijn 2006/87/EG voor het eerst na de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon wordt herzien; de nieuwe voorschriften inzake gedelegeerde en uitvoeringsbevoegdheden moesten worden ingevoerd.

2. RESULTATEN VAN DE RAADPLEGING VAN BELANGHEBBENDE PARTIJEN

Op 1 maart 2013 heeft de Commissie een vergadering bijeengeroepen met de binnen de overheidsinstanties van de lidstaten en in de EER voor de binnenvaart verantwoordelijke bestuurders en de secretarissen-generaal van de riviercommissies. De deelnemers aan de vergadering stonden over het algemeen achter de algemene

aanpak inzake de herziening van de governance om het bijwerken van de technische normen voor de binnenvaart te stroomlijnen.

3. JURIDISCHE ELEMENTEN VAN HET VOORSTEL

In het kader van Richtlijn 2006/87/EG zijn de technische voorschriften voor binnenschepen vastgesteld in bijlage II. In de voorgestelde richtlijn wordt de inhoud van de bijlagen gereorganiseerd om ervoor te zorgen dat deze uitsluitend betrekking hebben op aspecten van technische of procedurele aard. De aspecten die verband houden met het besluitvormingsmechanisme worden in de hoofdtekst van de richtlijn opgenomen. Het gaat hierbij hoofdzakelijk om de volgende punten:

- gelijkwaardigheid en afwijkingen (artikel 18), aanpassing van de bijlagen (artikel 22),
- uitvoering van technisch onderzoek (artikel 9).

In dit voorstel worden aan de Commissie bevoegdheden gedelegeerd wat betreft het aanpassen van de bijlagen van deze richtlijn in het licht van de vooruitgang van de wetenschap en de techniek of van ontwikkelingen op dit gebied in het licht van de werkzaamheden van andere internationale organisaties, met name de CCR.

De Commissie moet in het bijzonder worden gemachtigd gedelegeerde handelingen vast te stellen om de bijlagen aan te passen, onder andere het wijzigen van de in de bijlagen van deze richtlijn opgenomen modellen van documenten en het vaststellen of wijzigen van administratieve aanwijzingen.

Om eenvormige voorwaarden voor de uitvoering van deze richtlijn te waarborgen, moeten voorts aan de Commissie uitvoeringsbevoegdheden worden toegekend voor het toestaan van bepaalde afwijkingen van de technische voorschriften voor specifieke vaartuigen, voor het erkennen van classificatiebureaus en voor het goedkeuren van bepaalde aanvullende technische voorschriften voor bepaalde zones die niet in verbinding staan met de bevaarbare binnenwateren van een andere lidstaat. Deze bevoegdheden moeten worden uitgeoefend overeenkomstig Verordening (EU) nr. 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 16 februari 2011 tot vaststelling van de algemene voorschriften en beginselen die van toepassing zijn op de wijze waarop de lidstaten de uitoefening van de uitvoeringsbevoegdheden door de Commissie controleren.

4. GEVOLGEN VOOR DE BEGROTING

De richtlijn heeft geen financiële gevolgen. Bepaalde activiteiten in verband met de richtlijn zullen in het kader van andere basishandelingen worden gefinancierd.

Voorstel voor een

RICHTLIJN VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

tot vaststelling van de technische voorschriften voor binnenschepen en tot intrekking van Richtlijn 2006/87/EG van het Europees Parlement en de Raad

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 91, lid 1,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Na toezending van het ontwerp van wetgevingshandeling aan de nationale parlementen,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité³,

Gezien het advies van het Comité van de Regio's⁴,

Handelend volgens de gewone wetgevingsprocedure⁵,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij Richtlijn 2006/87/EG van het Europees Parlement en de Raad⁶ worden geharmoniseerde voorwaarden vastgesteld voor de afgifte van technische certificaten voor binnenschepen voor het gehele binnenwatersnet van de Unie.
- (2) De technische voorschriften voor schepen die op de Rijn varen, worden vastgesteld door de Centrale Commissie voor de Rijnvaart (CCR).
- (3) In de technische voorschriften die in de bijlagen van Richtlijn 2006/87/EG zijn opgenomen, zijn grotendeels de bepalingen van het Reglement onderzoek schepen op de Rijn opgenomen in de door de CCR in 2004 goedgekeurde versie. De voorwaarden en technische voorschriften voor de afgifte van binnenvaartcertificaten uit hoofde van artikel 22 van de Herzene Rijnvaartakte worden regelmatig bijgewerkt en algemeen wordt erkend dat zij in overeenstemming zijn met de huidige stand van de techniek.
- (4) Twee verschillende regelingen handhaven, die voor certificaten die zijn afgegeven uit hoofde van artikel 22 van de Herzene Rijnvaartakte en die voor het EU-binnenvaartcertificaat, vormt een belemmering voor het waarborgen van de rechtszekerheid en veiligheid.
- (5) Om harmonisatie op het niveau van de Unie te bewerkstelligen en om concurrentievervalsing en ongelijke veiligheidsniveaus te voorkomen, moeten voor het gehele binnenwatersnet van de Unie dezelfde technische voorschriften worden toegepast en regelmatig worden bijgewerkt.

³ PB C [...] van [...], blz. [...].

⁴ PB C [...] van [...], blz. [...].

⁵

⁶ Richtlijn 2006/87/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2006 tot vaststelling van de technische voorschriften voor binnenschepen en tot intrekking van Richtlijn 82/714/EEG van de Raad (PB L 389 van 30.12.2006, blz. 1).

- (6) Aangezien de CCR aanzienlijke deskundigheid in het bijwerken van technische voorschriften voor binnenschepen heeft opgebouwd, moet deze deskundigheid ten volle worden benut voor de binnenwateren in de Unie.
- (7) EU-binnenvaartcertificaten die bevestigen dat vaartuigen volledig voldoen aan de technische voorschriften dienen op alle binnenwateren van de Unie geldig te zijn.
- (8) De voorwaarden voor de afgifte van aanvullende EU-binnenvaartcertificaten door lidstaten voor transportverrichtingen op de waterwegen van zones 1 en 2 (riviermondingen) en voor transportverrichtingen op de waterwegen van zone 4 moeten verder worden geharmoniseerd.
- (9) In het belang van de veiligheid moeten de normen op een hoog niveau worden geharmoniseerd en wel op dusdanige wijze dat de veiligheidsnormen op de binnenwateren van de Unie niet worden verlaagd. De lidstaten moeten echter, na overleg met de Commissie, specifieke bepalingen betreffende aanvullende of minder strenge technische voorschriften voor bepaalde zones kunnen vaststellen, mits dergelijke maatregelen beperkt blijven tot de in de bijlagen III en IV genoemde specifieke onderwerpen.
- (10) De lidstaten moeten de mogelijkheid hebben om van de bepalingen van deze richtlijn af te wijken in bepaalde gevallen die betrekking hebben op bevaarbare wateren die niet in verbinding staan met de binnenwateren van andere lidstaten of op bepaalde vaartuigen die uitsluitend op binnenlandse waterwegen varen.
- (11) De lidstaten moeten ook, na goedkeuring van de Commissie, voor specifieke vaartuigen kunnen afwijken van de bepalingen van deze richtlijn om alternatieve benaderingen mogelijk te maken, innovatie te bevorderen of onevenredige kosten te vermijden.
- (12) Het EU-binnenvaartcertificaat moet voor een vaartuig worden afgegeven als het vaartuig een gunstige beoordeling krijgt na een technisch onderzoek dat wordt verricht vóór de ingebruikneming ervan. Dit technisch onderzoek moet worden gebruikt om na te gaan of het vaartuig voldoet aan de technische voorschriften van deze richtlijn. De bevoegde instanties van de lidstaten moeten gerechtigd zijn op elk moment aanvullende inspecties uit te voeren om te controleren of de materiële toestand van het vaartuig overeenstemt met het EU-binnenvaartcertificaat.
- (13) Het is passend om, binnen bepaalde tijdsgrenzen en afhankelijk van het type vaartuig in kwestie, de geldigheidsduur van de EU-binnenvaartcertificaten geval per geval afzonderlijk vast te stellen.
- (14) Er dienen, binnen bepaalde grenzen, gedetailleerde bepalingen met betrekking tot de vervanging, vernieuwing, verlenging van de geldigheidsduur en de afgifte van nieuwe EU-binnenvaartcertificaten te worden vastgesteld teneinde een hoge mate van veiligheid in de binnenvaart te handhaven.
- (15) De in Richtlijn 2009/100/EG van het Europees Parlement en de Raad⁷ genoemde maatregelen moeten van kracht blijven voor vaartuigen die niet onder deze richtlijn vallen.
- (17) Voor in gebruik zijnde vaartuigen waarvoor nog geen EU-binnenvaartcertificaat is afgegeven, moet een overgangsregeling worden toegepast wanneer deze krachtens de

⁷ Richtlijn 2009/100/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 september 2009 inzake de wederzijdse erkenning van scheepsattesten voor binnenschepen (PB L 259 van 2.10.2009, blz. 8).

bij deze richtlijn vastgestelde herziene technische voorschriften aan een eerste technisch onderzoek worden onderworpen.

- (18) Er dienen bindende administratieve aanwijzingen te worden gegeven om te voorzien in gedetailleerde voorschriften voor de geharmoniseerde toepassing van de technische voorschriften.
- (19) Omwille van de veiligheid van de binnenvaart en de gelijkwaardigheid van certificaten moet rekening worden gehouden met veranderingen in de technische voorschriften. Hiertoe dient de bevoegdheid om overeenkomstig artikel 290 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie handelingen vast te stellen aan de Commissie te worden gedelegeerd teneinde de bijlagen bij deze richtlijn aan te passen overeenkomstig de vooruitgang van de wetenschap en de techniek of ontwikkelingen op dit gebied in het licht van de werkzaamheden van andere internationale organisaties, met name de CCR. Het is van bijzonder belang dat de Commissie bij haar voorbereidende werkzaamheden tot passende raadpleging overgaat, onder meer op deskundigenniveau. De Commissie moet er bij de voorbereiding en opstelling van de gedelegeerde handelingen voor zorgen dat de desbetreffende documenten tijdig en op gepaste wijze gelijktijdig worden voorgelegd aan het Europees Parlement en aan de Raad.
- (20) Om alternatieve benaderingen mogelijk te maken, innovatie te bevorderen, onevenredige kosten te vermijden, te voorzien in een efficiënte procedure voor de afgifte van certificaten of om rekening te kunnen houden met regionale omstandigheden, moeten aan de Commissie uitvoeringsbevoegdheden worden toegekend om bepaalde afwijkingen van de technische voorschriften toe te staan voor specifieke vaartuigen, classificatiebureaus te erkennen en bepaalde aanvullende of minder strenge technische voorschriften goed te keuren voor schepen die bepaalde zones bevaren die niet in verbinding staan met de bevaarbare binnenwateren van een andere lidstaat. Deze bevoegdheden moeten worden uitgeoefend overeenkomstig Verordening (EU) nr. 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad⁸.
- (21) Richtlijn 2006/87/EG moet bijgevolg worden ingetrokken,

HEBBEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1 **Indeling van de binnenwateren**

Voor de toepassing van deze richtlijn worden de binnenwateren van de Unie als volgt ingedeeld:

- a) Zones 1, 2, 3 en 4:
 - i) zones 1 en 2: de waterwegen van de lijst in hoofdstuk 1 van bijlage I;
 - ii) zone 3: de waterwegen van de lijst in hoofdstuk 2 van bijlage I;
 - iii) zone 4: de waterwegen van de lijst in hoofdstuk 3 van bijlage I.
- b) Zone R: de onder a) bedoelde waterwegen waarvoor een certificaat dient te worden afgegeven overeenkomstig artikel 22 van de Herziene Rijnvaartakte

⁸ Verordening (EU) nr. 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 16 februari 2011 tot vaststelling van de algemene voorschriften en beginselen die van toepassing zijn op de wijze waarop de lidstaten de uitoefening van de uitvoeringsbevoegdheden door de Commissie controleren (PB L 55 van 28.2.2011, blz. 13).

overeenkomstig de formulering van dat artikel op het tijdstip van inwerkingtreding van deze richtlijn.

Artikel 2

Definities en toepassingsgebied

1. In deze richtlijn wordt verstaan onder:
 - (a) "vaartuig": een schip of een drijvend werktuig;
 - (b) "schip": een binnenschip of een zeeschip;
 - (c) "sleepboot": een schip dat speciaal is gebouwd om te slepen;
 - (d) "duwboot": een schip dat speciaal is gebouwd voor het voortbewegen van een duwstel;
 - (e) "passagiersschip": een schip voor dagtochten of een hotelschip dat is gebouwd en ingericht voor het vervoer van meer dan twaalf passagiers;
 - (f) "drijvend werktuig": een drijvend bouwsel waarop zich werkinstallaties bevinden, zoals kranen, baggermolens, hei-installaties of elevatoren;
 - (g) "pleziervaartuig": een schip dat geen passagiersschip is en bestemd is voor sportieve en recreatieve doeleinden;
 - (h) "waterverplaatsing": het ingedompelde volume van het schip in m³;
 - (i) "lengte (L)": de grootste lengte van de scheepsromp in m, het roer en de boegspriet niet inbegrepen;
 - (j) "breedte (B)": de grootste breedte van de scheepsromp in m, gemeten op de buitenkant van de huidbeplating (schoepraderen, schuurlijsten en dergelijke niet inbegrepen);
 - (k) "diepgang (T)": de verticale afstand van het laagste punt van de scheepsromp aan de onderkant van de bodembeplating zonder rekening te houden met de kiel of andere vaste onderdelen tot het vlak van de grootste inzinking van de scheepsromp in m;
 - (l) "classificatiebureau": een classificatiebureau dat is erkend overeenkomstig de criteria en procedures van artikel 9;
 - (a) "EU-binnenvaartcertificaat": een certificaat dat door de bevoegde instantie is afgegeven voor een binnenvaartschip, ten bewijze dat het voldoet aan de technische voorschriften van deze richtlijn.
2. Deze richtlijn is op de volgende vaartuigen van toepassing:
 - a) vaartuigen met een lengte (L) van 20 m of meer;
 - b) vaartuigen waarvan het volume, berekend uit het product lengte (L) x breedte (B) x diepte (D), 100 m³ of meer bedraagt.
3. Bovendien is deze richtlijn van toepassing op:
 - a) sleep- en duwbotten die zijn bestemd om de in lid 1 bedoelde vaartuigen of drijvende inrichtingen te slepen, te duwen of langs zij gekoppeld mee te voeren;
 - b) voor het vervoer van passagiers bedoelde vaartuigen welke, naast de bemanning, meer dan twaalf passagiers vervoeren;

- c) drijvende inrichtingen.
4. Deze richtlijn is niet op de volgende vaartuigen van toepassing:
- a) veerboten;
 - b) marineschepen;
 - c) zeeschepen, met inbegrip van zeesleepboten en zeeduwboten die
 - i) in getijdenwateren varen of stilliggen;
 - ii) tijdelijk op binnenwaterwegen varen, mits zij beschikken over:
 - een certificaat van conformiteit met het Internationale Verdrag voor de beveiliging van mensenlevens op zee van 1974 (SOLAS), of een gelijkwaardig certificaat, een certificaat van conformiteit met het Internationale Verdrag betreffende de uitwatering van schepen van 1966, of een gelijkwaardig certificaat, en een IOPP-certificaat ten bewijze van conformiteit met het Internationale Verdrag ter voorkoming van verontreiniging door schepen van 1973 (MARPOL); of
 - voor passagiersschepen die niet onder de onder het eerste streepje bedoelde verdragen vallen: een in overeenstemming met Richtlijn 2009/45/EG van het Europees Parlement en de Raad van 6 mei 2009 inzake veiligheidsvoorschriften en -normen voor passagiersschepen (herschikking)⁹ afgegeven certificaat inzake veiligheidsvoorschriften en -normen voor passagiersschepen; of
 - voor pleziervaartuigen die niet onder de onder het eerste streepje bedoelde verdragen vallen: een certificaat van de vlagstaat.

Artikel 3

Verplichting om voorzien te zijn van een certificaat

1. Vaartuigen die zich op de in artikel 1 bedoelde binnenwateren van de Unie bevinden, moeten:
 - a) op de waterwegen van zone R beschikken over:
 - een certificaat dat werd afgegeven op grond van artikel 22 van de Herziene Rijnvaartakte; of
 - een EU-binnenvaartcertificaat ten bewijze van de volledige conformiteit van het vaartuig, onverminderd de overgangsbepalingen van bijlage II, met de technische voorschriften als bepaald in bijlage II, waarvoor de gelijkwaardigheid met de uit hoofde van de Herziene Rijnvaartakte bepaalde technische voorschriften volgens de toepasselijke voorschriften en procedures is vastgesteld;
 - b) op de andere waterwegen voorzien zijn van een EU-binnenvaartcertificaat, in voorkomend geval met inbegrip van de in artikel 5 bedoelde vermeldingen.
2. Het EU-binnenvaartcertificaat wordt volgens het model in bijlage V, deel I, opgesteld en overeenkomstig deze richtlijn afgegeven. De Commissie is bevoegd overeenkomstig artikel 24 gedelegeerde handelingen vast te stellen om dat model te wijzigen, als dit nodig is, om rekening te houden met de vooruitgang in de

⁹ PB L 163 van 25.6.2009, blz. 1.

wetenschap en de techniek, om de administratieve eisen te vereenvoudigen of om rekening te houden met ontwikkelingen op dit gebied in het licht van de werkzaamheden van andere internationale organisaties, met name de CCR.

Artikel 4

Aanvullende EU-binnenvaartcertificaten

1. Elk vaartuig met een geldig certificaat dat is afgegeven op grond van artikel 22 van de Herziene Rijnvaartakte mag, behoudens het bepaalde in artikel 5, lid 5, van deze richtlijn, uitsluitend voorzien van dit certificaat de waterwegen van de Unie bevaren.
2. Vaartuigen die over het in lid 1 bedoelde certificaat beschikken, moeten echter bovendien over een aanvullend EU-binnenvaartcertificaat beschikken:
 - a) op de waterwegen van de zones 3 en 4, wanneer zij gebruik willen maken van de daar toegestane versoepeling van de technische voorschriften,
 - b) op de waterwegen van de zones 1 en 2, of, in het geval van passagiersvaartuigen, op de waterwegen van zone 3 die niet in verbinding staan met de bevaarbare waterwegen van een andere lidstaat, indien de betrokken lidstaat op grond van artikel 5, leden 1, 2 en 3, voor die waterwegen aanvullende technische voorschriften heeft uitgevaardigd.
3. Het aanvullende EU-certificaat voor binnenwateren wordt volgens het model in bijlage V, deel II, opgesteld en wordt door de bevoegde instanties afgegeven op voorlegging van het in lid 1 bedoelde certificaat, zulks onder de voorwaarden die door de voor de te bevaren waterwegen bevoegde instanties zijn vastgesteld. De Commissie is bevoegd om gedelegeerde handelingen vast te stellen om dat model te wijzigen, als dit nodig is, om rekening te houden met de vooruitgang in de wetenschap en de techniek, om de administratieve eisen te vereenvoudigen of om rekening te houden met ontwikkelingen op dit gebied in het licht van de werkzaamheden van andere internationale organisaties, met name de CCR.

Artikel 5

Mogelijkheid om voor bepaalde zones aanvullende of minder strenge technische voorschriften aan te nemen

1. De lidstaten kunnen, na overleg met de Commissie, en indien van toepassing onder voorbehoud van het bepaalde in de Herziene Rijnvaartakte, in aanvulling op bijlage II technische voorschriften vaststellen voor vaartuigen die op hun grondgebied waterwegen van de zones 1 en 2 bevaren.
2. Voor passagiersvaartuigen die op zijn grondgebied waterwegen van zone 3 bevaren die niet in verbinding staan met de bevaarbare binnenwateren van een andere lidstaat, kan iedere lidstaat technische voorschriften in aanvulling op die van bijlage II handhaven. De lidstaten kunnen dergelijke nieuwe aanvullende technische voorschriften vaststellen volgens de in lid 3 bedoelde procedure. De aanvullende voorschriften kunnen alleen betrekking hebben op de in bijlage III genoemde onderwerpen.
3. De lidstaat stelt de Commissie ten minste zes maanden vóór de geplande datum van inwerkingtreding in kennis van de voorgestelde aanvullende voorschriften en brengt de overige lidstaten op de hoogte.

De Commissie keurt de aanvullende technische voorschriften goed middels uitvoeringshandelingen die overeenkomstig de in artikel 25, lid 2, bedoelde raadplegingsprocedure zijn vastgesteld.

4. De conformiteit van het vaartuig met deze aanvullende voorschriften wordt vermeld op het in artikel 3 bedoelde EU-binnenvaartcertificaat of, in die gevallen waarin artikel 4, lid 2, van toepassing is, op het aanvullend EU-binnenvaartcertificaat. Dit bewijs van conformiteit wordt op alle EU-waterwegen van de zone in kwestie erkend.
5. Indien de toepassing van de in hoofdstuk 24a van bijlage II bepaalde overgangsbepalingen zou leiden tot een verlaging van de bestaande nationale veiligheidsnormen, kan een lidstaat die overgangsbepalingen buiten toepassing stellen voor passagiersvaartuigen voor de binnenvaart op zijn binnenwateren die niet in verbinding staan met de bevaarbare binnenwateren van een andere lidstaat. In dat geval kan de lidstaat verlangen dat de vaartuigen die zijn niet in verbinding staande binnenwateren bevaren, met ingang van 30 december 2008 volledig voldoen aan de technische voorschriften van bijlage II.

Een lidstaat die gebruik maakt van de in de eerste alinea bedoelde mogelijkheid, stelt de Commissie en de overige lidstaten in kennis van zijn besluit en verstrekt de Commissie de nadere bijzonderheden van de betrokken nationale normen die van toepassing zijn op de passagiersschepen die op zijn binnenwateren varen.

De conformiteit van het vaartuig met de voorschriften van een lidstaat voor de vaart op zijn niet in verbinding staande binnenwateren wordt vermeld op het in artikel 3 bedoelde EU-binnenvaartcertificaat of, in die gevallen waarin artikel 4, lid 2, van toepassing is, op het aanvullende EU-binnenvaartcertificaat.

6. Vaartuigen die alleen waterwegen van zone 4 bevaren, komen op alle waterwegen in die zone in aanmerking voor de minder strenge voorschriften als bepaald in bijlage II. De conformiteit met die minder strenge voorschriften wordt op het in artikel 3 bedoelde EU-binnenvaartcertificaat vermeld.
7. Een lidstaat kan na overleg met de Commissie voor vaartuigen die uitsluitend waterwegen van de zones 3 en 4 op zijn grondgebied bevaren een gedeeltelijke toepassing van de technische voorschriften toestaan of technische voorschriften vaststellen die minder streng zijn dan die van bijlage II.

De minder strenge of gedeeltelijke toepassing van de technische voorschriften kan alleen betrekking hebben op de in bijlage IV genoemde onderwerpen. Wanneer de technische kenmerken van een vaartuig aan deze minder strenge of gedeeltelijke toepassing van de technische voorschriften beantwoorden, wordt dit op het EU-binnenvaartcertificaat, dan wel, in die gevallen waarin artikel 4, lid 2, van toepassing is, op het aanvullende EU-binnenvaartcertificaat vermeld.

De lidstaten stellen de Commissie ten minste zes maanden vóór de inwerkingtreding in kennis van de minder strenge of gedeeltelijke toepassing van de technische voorschriften van bijlage II en brengen de overige lidstaten op de hoogte.

Artikel 6 **Ontheffingen**

1. De lidstaten kunnen geheel of gedeeltelijk ontheffing van de toepassing van deze richtlijn verlenen voor:

- a) vaartuigen, sleep- en duwbotten en drijvende inrichtingen die waterwegen bevaren die niet door binnenwateren met de waterwegen van andere lidstaten zijn verbonden;
 - b) vaartuigen met een laadvermogen van niet meer dan 350 ton, of niet voor het goederenvervoer bestemde vaartuigen met een waterverplaatsing van minder dan 100 m³, waarvan de kiel is gelegd vóór 1 januari 1950 en die uitsluitend binnenlandse waterwegen bevaren.
2. Voor binnenlandse binnenvaart kunnen de lidstaten voor beperkte reizen van plaatselijk belang of in havengebieden ontheffingen van een of meer bepalingen van deze richtlijn toestaan. De ontheffingen en de trajecten of het gebied waarvoor zij gelden, moeten op het certificaat van het vaartuig worden vermeld.
 3. De lidstaten stellen de Commissie in kennis van de krachtens de leden 1 en 2 toegestane ontheffingen en brengen de overige lidstaten op de hoogte.
 4. De lidstaten waarvan de waterwegen, op grond van de krachtens de leden 1 en 2 verleende ontheffingen, niet door enig onder deze richtlijn vallend vaartuig worden bevaren, zijn niet verplicht de artikelen 8, 9 en 11 toe te passen.

Artikel 7

Afgifte van EU-binnenvaartcertificaten

1. Voor vaartuigen waarvan de kiel niet vóór [datum van omzetting van deze richtlijn] is gelegd, wordt het EU-binnenvaartcertificaat afgegeven na een technisch onderzoek dat wordt verricht vóór de ingebruikneming van het vaartuig en waarbij wordt nagegaan of het voldoet aan de voorschriften van bijlage II.
2. Het EU-binnenvaartcertificaat wordt afgegeven voor vaartuigen die van het toepassingsgebied van Richtlijn 82/714/EEG zijn uitgesloten, maar die overeenkomstig artikel 2, leden 2 en 3, onder deze richtlijn vallen, na een technisch onderzoek dat wordt verricht na het verstrijken van het huidige certificaat van het vaartuig, doch in geen geval later dan 30 december 2018, om na te gaan of het vaartuig aan de in bijlage II vastgestelde technische voorschriften voldoet.

Als het vaartuig niet aan de technische voorschriften van bijlage II voldoet, wordt daarvan melding gemaakt op het EU-binnenvaartcertificaat. Wanneer de bevoegde instanties van oordeel zijn dat de tekortkomingen geen klaarblijkelijk gevaar opleveren, mogen de in de eerste alinea van dit artikel bedoelde vaartuigen in bedrijf blijven totdat de onderdelen of ruimten van het vaartuig die niet in overeenstemming met de voorschriften worden bevonden en als zodanig werden gecertificeerd, zijn vervangen of gewijzigd, waarna deze onderdelen of ruimten met de voorschriften van bijlage II in overeenstemming moeten zijn.

3. Er is met name sprake van klaarblijkelijk gevaar in de zin van dit artikel, wanneer de voorschriften in verband met de structurele deugdelijkheid van het vaartuig, de vaar- of manoeuvre-eigenschappen of de bijzondere kenmerken overeenkomstig de technische voorschriften van bijlage II in het geding zijn. Op grond van de technische voorschriften van bijlage II verleende ontheffingen mogen niet worden aangemerkt als tekortkomingen die een klaarblijkelijk gevaar vormen.

Vervanging van bestaande onderdelen door identieke onderdelen of technologisch en qua design gelijkwaardige onderdelen bij normale herstel- en

onderhoudswerkzaamheden wordt niet als vervanging in de zin van dit lid beschouwd.

4. Bij het in de leden 1 en 2 van dit artikel bedoelde technische onderzoek of bij een in opdracht van de eigenaar uitgevoerd technisch onderzoek wordt in voorkomend geval nagegaan of het vaartuig aan de in artikel 5, leden 1, 2 en 3, bedoelde aanvullende voorschriften voldoet.

Artikel 8 **Bevoegde instanties**

1. De EU-binnenvaartcertificaten kunnen door de bevoegde nationale instanties van de lidstaten worden afgegeven.
2. Iedere lidstaat stelt een lijst op van de voor de afgifte van de EU-binnenvaartcertificaten bevoegde instanties en brengt deze lijst ter kennis van de Commissie en de overige lidstaten.
3. De bevoegde instanties houden overeenkomstig het model in bijlage VI een register bij van alle door hen afgegeven EU-binnenvaartcertificaten. De Commissie is bevoegd overeenkomstig artikel 24 gedelegeerde handelingen vast te stellen om dat model te wijzigen om rekening te houden met de vooruitgang in de wetenschap en de techniek, om de administratieve eisen te vereenvoudigen of om rekening te houden met ontwikkelingen op dit gebied in het licht van de werkzaamheden van andere internationale organisaties, met name de CCR.

Artikel 9 **Uitvoering van technisch onderzoek**

1. Het in artikel 7 bedoelde technische onderzoek wordt verricht door de bevoegde instanties. Deze instanties kunnen geheel of ten dele afzien van het technische onderzoek van het vaartuig, voor zover uit een geldige verklaring die door een door de lidstaat van afgifte van het certificaat erkend classificatiebureau is afgegeven, blijkt dat het vaartuig geheel of ten dele voldoet aan de technische voorschriften van bijlage II.
2. De Commissie stelt uitvoeringshandelingen vast voor de erkenning van een classificatiebureau dat voldoet aan de in bijlage VII genoemde criteria, of voor de intrekking van een erkenning, overeenkomstig de in de leden 3 en 4 bedoelde procedure. Deze uitvoeringshandelingen worden vastgesteld overeenkomstig de in artikel 25, lid 2, bedoelde raadplegingsprocedure.
3. Een aanvraag om erkenning wordt bij de Commissie ingediend door de lidstaat waarin het classificatiebureau zijn zetel heeft of een vestiging die bevoegd is een verklaring af te geven dat het vaartuig voldoet aan de voorschriften van bijlage II overeenkomstig deze richtlijn. Deze aanvraag gaat vergezeld van alle informatie en documentatie die nodig is om na te gaan of aan de criteria voor erkenning is voldaan. Iedere lidstaat kan verlangen dat er een hoorzitting plaatsvindt of dat er nadere informatie of documentatie wordt verstrekt.
4. Iedere lidstaat kan bij de Commissie een verzoek tot intrekking van de erkenning indienen als hij van mening is dat een classificatiebureau niet meer aan de criteria in bijlage VII voldoet. Het verzoek tot intrekking gaat vergezeld van schriftelijk bewijsmateriaal.

5. Tot hun erkenning overeenkomstig deze richtlijn worden classificatiebureaus die door een lidstaat overeenkomstig Richtlijn 94/57/EG van de Raad van 22 november 1994¹⁰ zijn erkend en gemachtigd, alleen als erkend beschouwd voor vaartuigen die uitsluitend op de wateren van die lidstaat varen.
6. De Commissie publiceert een lijst van de overeenkomstig dit artikel erkende classificatiebureaus en houdt deze bij.
7. Iedere lidstaat stelt een lijst op van de bevoegde instanties die technische onderzoeken mogen verrichten en deelt die lijst mee aan de Commissie en de overige lidstaten.
8. Iedere lidstaat voldoet aan de specifieke voorschriften met betrekking tot de commissies van deskundigen en de aanvraag van het onderzoek in bijlage II.

Artikel 10

Geldigheidsduur van EU-binnenvaartcertificaten

1. De geldigheidsduur van de volgens de bepalingen van deze richtlijn afgegeven EU-binnenvaartcertificaten voor nieuwe schepen wordt vastgesteld door de bevoegde instantie en bedraagt ten hoogste:
 - a) vijf jaar voor passagiersschepen;
 - b) tien jaar voor alle andere vaartuigen.De geldigheidsduur wordt in het EU-binnenvaartcertificaat aangetekend.
2. Voor vaartuigen die reeds voordat het onderzoek plaatsvindt in bedrijf waren, wordt de geldigheidsduur van het EU-binnenvaartcertificaat voor elk geval afzonderlijk, afhankelijk van de uitkomsten van de keuring, vastgesteld door de bevoegde instantie. Deze geldigheidsduur mag evenwel niet langer zijn dan de in lid 1 voorgeschreven termijn.
3. Iedere lidstaat kan in de in bijlage II aangegeven gevallen voorlopige EU-binnenvaartcertificaten afgeven. Voorlopige EU-binnenvaartcertificaten worden opgesteld overeenkomstig het model in deel III van bijlage V. De Commissie is bevoegd overeenkomstig artikel 24 gedelegeerde handelingen vast te stellen om dat model te wijzigen om rekening te houden met de vooruitgang in de wetenschap en de techniek, om de administratieve eisen te vereenvoudigen of om rekening te houden met ontwikkelingen op dit gebied in het licht van de werkzaamheden van andere internationale organisaties, met name de CCR.

Artikel 11

Vervanging van EU-binnenvaartcertificaten

Iedere lidstaat stelt de voorwaarden vast waaronder een verloren of beschadigd geldig EU-binnenvaartcertificaat kan worden vervangen.

¹⁰ Richtlijn 94/57/EG van de Raad van 22 november 1994 inzake gemeenschappelijke voorschriften en normen voor met de inspectie en controle van schepen belaste organisaties en voor de desbetreffende werkzaamheden van maritieme instanties (PB L 319 van 12.12.1994, blz. 20).

Artikel 12

Vernieuwing van EU-binnenvaartcertificaten

1. Het EU-binnenvaartcertificaat wordt na het verstrijken van de geldigheidsduur volgens de in artikel 7 voor de afgifte van het certificaat vastgestelde voorwaarden vernieuwd.
2. Voor de vernieuwing van EU-binnenvaartcertificaten gelden de overgangsbepalingen van de hoofdstukken 24 en 24a van bijlage II voor de vaartuigen en onder de daarin genoemde voorwaarden.

Artikel 13

Verlenging van de geldigheidsduur van EU-binnenvaartcertificaten

Bij wijze van uitzondering kan de geldigheidsduur van het EU-binnenvaartcertificaat door de instantie die het heeft afgegeven of verlengd, zonder technisch onderzoek overeenkomstig bijlage II worden verlengd. Deze verlenging van de geldigheidsduur moet in het certificaat worden vermeld.

Artikel 14

Nieuwe EU-binnenvaartcertificaten in geval van wezenlijke wijziging of reparatie

Na iedere wezenlijke wijziging of reparatie die invloed heeft op de structurele deugdelijkheid van het vaartuig, de vaar- of manoeuvre-eigenschappen of de bijzondere kenmerken van het vaartuig overeenkomstig bijlage II, moet dat vaartuig, voordat het weer in bedrijf wordt genomen, aan het in artikel 7 bedoelde technische onderzoek worden onderworpen. Op grond van dat onderzoek wordt een nieuw EU-binnenvaartcertificaat met vermelding van de technische kenmerken van het vaartuig afgegeven, of wordt het bestaande certificaat dienovereenkomstig gewijzigd. Indien dit certificaat in een andere lidstaat wordt afgegeven dan de lidstaat waar het oorspronkelijke certificaat is afgegeven of verlengd, dan wordt de bevoegde instantie die dat certificaat had afgegeven of verlengd, daar binnen één maand van in kennis gesteld.

Artikel 15

Weigering tot afgifte of vernieuwing en intrekking van EU-binnenvaartcertificaten

1. Elk besluit tot weigering van de afgifte of vernieuwing van een EU-binnenvaartcertificaat moet met redenen omkleed zijn. Het wordt aan de eigenaar van het vaartuig medegedeeld met vermelding van de mogelijkheden en termijnen om in de betrokken lidstaat beroep aan te tekenen.
2. Ieder geldig EU-binnenvaartcertificaat kan door de bevoegde instantie die het heeft afgegeven of vernieuwd, worden ingetrokken, wanneer het vaartuig niet meer voldoet aan de met zijn certificaat overeenkomende technische voorschriften.

Artikel 16

Aanvullende keuring

1. De bevoegde instanties van een lidstaat kunnen te allen tijde controleren of een vaartuig een in de zin van deze richtlijn geldig certificaat aan boord heeft en aan de op dat certificaat vermelde gegevens voldoet of een klaarblijkelijk gevaar voor de zich aan boord bevindende personen, het milieu of de veiligheid van de scheepvaart

vormt. De bevoegde instanties nemen de overeenkomstig de leden 2 tot en met 5 vereiste maatregelen.

2. Wanneer de instanties bij een dergelijke keuring vaststellen dat er geen certificaat aan boord is, dat het certificaat aan boord van het vaartuig ongeldig is of dat het vaartuig niet voldoet aan de voorschriften in het certificaat, maar dat het ongeldige certificaat of het niet voldoen aan de voorschriften geen klaarblijkelijk gevaar vormt, moet de eigenaar van het vaartuig of zijn vertegenwoordiger de nodige maatregelen nemen om de situatie recht te zetten. De instantie die het certificaat afgegeven of het laatst verlengd heeft, wordt binnen zeven dagen in kennis gesteld.
3. Wanneer de instanties bij de keuring vaststellen dat het vaartuig een klaarblijkelijk gevaar vormt voor de zich aan boord bevindende personen, het milieu of de veiligheid van de scheepvaart, kunnen zij de vaart van het vaartuig onderbreken totdat de vereiste maatregelen zijn genomen om de waargenomen situatie te recht te zetten.

Zij kunnen ook maatregelen voorschrijven die het mogelijk maken dat het vaartuig, eventueel na uitvoering van het transport, zonder gevaar verder vaart tot een plaats waar het onderzocht of gerepareerd wordt. De instantie die het certificaat afgegeven of het laatst verlengd heeft, wordt binnen zeven dagen in kennis gesteld.
4. Een lidstaat die de reis van een vaartuig onderbroken heeft of de eigenaar in kennis heeft gesteld van zijn voornemen dit te doen indien de geconstateerde gebreken niet worden verholpen, stelt de instantie van de lidstaat die het certificaat heeft afgegeven of het laatst heeft vernieuwd binnen zeven dagen in kennis van de maatregelen die hij heeft genomen of van plan is te nemen.
5. Iedere maatregel ter uitvoering van deze richtlijn waardoor de reis van een vaartuig wordt onderbroken, moet zorgvuldig worden gemotiveerd. De betrokkene wordt onverwijld met vermelding van de volgens het in de lidstaten geldend recht beschikbare rechtsmiddelen en de daarvoor gestelde termijnen in kennis gesteld.

Artikel 17

Uniek Europees scheepsidentificatienummer

De bevoegde instantie die een EU-binnenvaartcertificaat afgeeft, vermeldt hierop het unieke Europese scheepsidentificatienummer overeenkomstig hoofdstuk 2 van bijlage II.

Artikel 18

Gelijkwaardigheid en afwijkingen

1. De lidstaten kunnen van de Commissie verlangen dat zij uitvoeringshandelingen vaststelt voor het toestaan van afwijkingen of het erkennen van de gelijkwaardigheid van technische voorzieningen voor een specifiek vaartuig wat betreft:
 - a) de toepassing of de aanwezigheid aan boord van een vaartuig van andere materialen, inrichtingen of uitrusting, of het treffen van andere bouwkundige maatregelen of het aanhouden van andere opstellingen dan die zijn opgenomen in bijlage II;
 - b) de afgifte van een EU-binnenvaartcertificaat bij wijze van proef en voor een beperkte tijdsduur voor nieuwe technische voorzieningen die afwijken van de voorschriften van deel II van bijlage II, mits deze voorzieningen een gelijkwaardige veiligheid bieden;

- c) de toepassing van afwijkingen, door de commissies van deskundigen, op een passagiersschip wat betreft de ruimten voor personen met beperkte mobiliteit, wanneer de toepassing van de specifieke voorschriften in hoofdstuk 15 van bijlage II praktisch moeilijk uitvoerbaar wordt geacht of onevenredig hoge kosten veroorzaakt;
- d) het gebruik van andere blusmiddelen dan die genoemd in hoofdstuk 10 van bijlage II;
- e) het gebruik van vast ingebouwde brandblusinstallaties ter bescherming van objecten;
- f) de toepassing van hoofdstuk 24 van bijlage II op een vaartuig dat wordt omgebouwd tot een vaartuig van meer dan 110 m;
- g) afwijkingen van de voorschriften in de hoofdstukken 24 en 24a van bijlage II na afloop van de overgangsbepalingen, wanneer deze voorschriften technisch moeilijk uitvoerbaar zijn of wanneer de toepassing ervan mogelijk onevenredige kosten vergt;
- h) de erkenning van normen betreffende andere installaties die een kleinere hoeveelheid water sproeien dan die welke zijn genoemd in hoofdstuk 10 van bijlage II.

Deze uitvoeringshandelingen worden vastgesteld overeenkomstig de in artikel 25, lid 2, bedoelde raadplegingsprocedure.

2. De onder lid 1, onder a) tot en met g), bedoelde gelijkwaardigheden en afwijkingen worden door de bevoegde instanties van de lidstaten in het EU-binnenvaartcertificaat ingevuld. De Commissie en de overige lidstaten worden hiervan op de hoogte gebracht.
3. In afwachting van de vaststelling van de in lid 1, onder a), bedoelde uitvoeringshandelingen kunnen de bevoegde instanties een voorlopig EU-binnenvaartcertificaat afgeven overeenkomstig artikel 10, lid 2.

In dat geval stellen de bevoegde instanties binnen een maand na afgifte van het voorlopig EU-binnenvaartcertificaat, met opgave van de naam en het Europees scheepsidentificatienummer van het vaartuig, de Commissie en de overige lidstaten in kennis van de aard van de afwijking en van het land waar het vaartuig is geregistreerd of waarin zijn thuishaven is gelegen.
4. De Commissie publiceert een lijst van overeenkomstig bijlage II erkende navigatieradarinstallaties en bochtaanwijzers.

Artikel 19

Erkenning van scheepscertificaten van vaartuigen uit derde landen

De Unie voert onderhandelingen met derde landen om de wederzijdse erkenning van scheepscertificaten door de Unie en derde landen te waarborgen.

In afwachting van de sluiting van dergelijke overeenkomsten kunnen de bevoegde instanties van een lidstaat scheepscertificaten van vaartuigen uit derde landen erkennen voor het bevaren van de nationale waterwegen van die lidstaat.

De afgifte van EU-binnenvaartcertificaten aan vaartuigen uit derde landen geschiedt overeenkomstig artikel 7, lid 1.

Artikel 20

Voortgezette toepasselijkheid van Richtlijn 2009/100/EG

Op vaartuigen die niet onder artikel 2, leden 2 en 3, van deze richtlijn vallen, maar wel onder artikel 1, onder a), van Richtlijn 2009/100/EG, zijn de bepalingen van laatstgenoemde richtlijn van toepassing.

Artikel 21

Overgangsbepalingen betreffende het gebruik van documenten

Documenten die onder deze richtlijn vallen en die vóór de inwerkingtreding van deze richtlijn uit hoofde van Richtlijn 2006/87/EG door de bevoegde instanties van de lidstaten zijn afgegeven, blijven geldig tot de geldigheidsduur ervan verstrijkt.

Artikel 22

Aanpassing van de bijlagen

1. De Commissie is bevoegd overeenkomstig artikel 24 gedelegeerde handelingen vast te stellen betreffende de aanpassing van de bijlagen I, II, III, IV en VII aan de vooruitgang van de wetenschap en de techniek of aan ontwikkelingen op dit gebied zoals deze resulteren uit de werkzaamheden van andere internationale organisaties, met name die van de CCR, om ervoor te zorgen dat de twee in artikel 3, lid 1, onder a), bedoelde certificaten worden afgegeven op basis van technische voorschriften die een gelijkwaardig veiligheidsniveau waarborgen of om rekening te houden met de in artikel 5 genoemde gevallen.

De Commissie is bevoegd overeenkomstig artikel 24 gedelegeerde handelingen vast te stellen betreffende bindende administratieve aanwijzingen inzake de gedetailleerde toepassing van de technische voorschriften van bijlage II, teneinde een geharmoniseerde interpretatie van deze voorschriften te waarborgen of rekening te houden met beste praktijken die op Unieniveau zijn ontwikkeld in het licht van de werkzaamheden van andere internationale organisaties, met name de CCR.

Bij de vaststelling van deze gedelegeerde handelingen waarborgt de Commissie dat de technische voorschriften waaraan moet worden voldaan voor de afgifte van het voor de Rijnvaart erkende EU-binnenvaartcertificaat, een veiligheidsniveau opleveren dat gelijkwaardig is aan het niveau dat vereist is voor de afgifte van het in artikel 22 van de herziene Rijnvaartakte bedoelde certificaat.

2. De Commissie is bevoegd overeenkomstig artikel 24 gedelegeerde handelingen vast te stellen voor het bijwerken van de verwijzingen in deze richtlijn naar bepaalde bepalingen van bijlage II, teneinde rekening te houden met de in deze bijlage aangebrachte wijzigingen.

Artikel 23

Voorschriften van tijdelijke aard

De Commissie is bevoegd overeenkomstig artikel 24 gedelegeerde handelingen vast te stellen teneinde te voorzien in technische voorschriften van tijdelijke aard voor vaartuigen om testen mogelijk te maken ter stimulering van innovatie en technische vooruitgang. Deze voorschriften gelden voor ten hoogste drie jaar.

Artikel 24

Delegatie

1. De bevoegdheid om gedelegeerde handelingen vast te stellen wordt aan de Commissie toegekend onder de in dit artikel neergelegde voorwaarden.
2. De in de artikelen 3, 4, 8, 10, 22 en 23 bedoelde bevoegdheidsdelegatie wordt vanaf [datum van inwerkingtreding van de richtlijn] voor onbepaalde duur aan de Commissie verleend.
3. Het Europees Parlement of de Raad kan de in de artikelen 3, 4, 8, 10, 22 en 23 bedoelde bevoegdheidsdelegatie te allen tijde intrekken. Het besluit tot intrekking beëindigt de delegatie van de in dat besluit genoemde bevoegdheid. Het wordt van kracht op de dag na die van de bekendmaking ervan in het Publicatieblad van de Europese Unie of op een latere datum die in het besluit wordt vermeld. Het laat de geldigheid van de reeds van kracht zijnde gedelegeerde handelingen onverlet.
4. Zodra de Commissie een gedelegeerde handeling heeft vastgesteld, doet zij daarvan gelijktijdig kennisgeving aan het Europees Parlement en de Raad.
5. Een overeenkomstig de artikelen 3, 4, 8, 10, 22 en 23 vastgestelde gedelegeerde handeling treedt alleen in werking indien het Europees Parlement noch de Raad daartegen bezwaar maakt binnen een termijn van twee maanden nadat de Commissie hen van de handeling in kennis heeft gesteld. Het Europees Parlement of de Raad kan deze termijn met twee maanden verlengen.

Artikel 25

Comitéprocedure

1. De Commissie wordt bijgestaan door het bij artikel 7 van Richtlijn 91/672/EEG van de Raad ingestelde comité (hierna "het comité" genoemd). Het comité is een comité in de zin van Verordening (EU) nr. 182/2011.
2. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, is artikel 4 van Verordening (EU) nr. 182/2011 van toepassing. Indien het advies van het comité via de schriftelijke procedure dient te worden verkregen, kan de voorzitter ervan binnen de termijn voor het uitbrengen van het advies besluiten de procedure zonder gevolg te beëindigen.

Artikel 26

Sancties

De lidstaten stellen de regels vast inzake de sancties die van toepassing zijn op overtredingen van de ter uitvoering van deze richtlijn vastgestelde nationale bepalingen en nemen de nodige maatregelen om de toepassing van die sancties te waarborgen. Deze sancties moeten doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn.

Artikel 27

Omzetting

1. De lidstaten die over binnenwateren als bedoeld in artikel 1 beschikken, doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om met ingang van 1 januari 2015 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daar onverwijld van in kennis.

Wanneer de lidstaten die bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking ervan naar deze richtlijn verwezen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

2. De lidstaten delen de Commissie de tekst van de bepalingen van intern recht mee die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 28

Intrekking

Richtlijn 2006/87/EG wordt ingetrokken met ingang van 1 januari 2015.

Verwijzingen naar de ingetrokken richtlijn worden gelezen als verwijzingen naar deze richtlijn.

Artikel 29

Inwerkingtreding

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Artikel 30

Adressaten

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten die beschikken over binnenwateren als bedoeld in artikel 1.

Gedaan te Brussel,

Voor het Europees Parlement
De Voorzitter

Voor de Raad
De Voorzitter

LIJST VAN BIJLAGEN

Bijlage I Lijst van binnenwateren in de Unie, geografisch onderverdeeld in de zones 1, 2, 3 en 4

Bijlage II Minimale technische voorschriften voor vaartuigen die de waterwegen van de zones 1, 2, 3 en 4 bevaren

Bijlage III Gebieden waarop aanvullende technische voorschriften voor vaartuigen op de binnenwateren van de zones 1 en 2 mogen worden opgelegd

Bijlage IV Gebieden waarop minder strenge technische voorschriften voor schepen op de binnenwateren van de zones 3 en 4 mogen worden gehanteerd

Bijlage V Model van het EU-binnenvaartcertificaat

Bijlage VI Modelregister van EU-binnenvaartcertificaten

Bijlage VII Classificatiebureaus